

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

POSEBNA IZDAJA OB 23. DNEVU ŠOLE

KRIKI IZ OLGICE

Številka 1, November 2001, LETNIK XXIII.

BESEDA RAVNATELJA

Obletnice so prilika, ko se zazremo v preteklost in se ozremo v bodočnost. Radi in s ponosom pokažemo, kaj smo storili. In tega je veliko. Bili smo uspešni tekmovalci v znanju, raziskovalci, navdušeni športniki, vzorni organizatorji tekmovanj, festivalov in srečanj, prostovoljci, sodelavci literarnih in likovnih natečajev, gostitelji otrok iz domovine in zamejstva...

In kaj si želimo v bodoče? Prav gotovo prenovljeno in dograjeno šolo, s katero bi leta 2004 postali devetletka. Želim si, da bi se tudi v prihodnje vsi skupaj zavedali, da so znanje, delo in kreativnost popotnica za bodočnost. Da ne bi pozabili, da so prijaznost, nasmeh, veselje, druženje, spoštovanje in upoštevanje drugih tisto, kar nas bogati in naredi naše življenje prijetnejše in plemenitejše.

Ervin Hojker, ravnatelj

PRVI ŠOLSKI DAN

MI JE BIL VŠEČ.

BILO JE LEPO.

IGRALI SMO SE.

POGLEDAT SMO ŠLI UČILNICO. BILA MI JE VŠEČ. IN TABLA, KAKO JE BILA VELIKA BILA SEM VESELA.

Lucija vuk
1.A

OTROCI LAHKO IZRAZIMO SVOJA MNE-NJA

7. novembra je na šoli potekal otroški parlament. Udeležili so se ga predstavniki posameznih razredov. Letos smo se pogovarjali na temo prosti čas. Učenci so na razrednih urah pripravili različne plakate in predstavitve. Parlament sta vodili učenika 8. razreda Larisa Polajžer in socialna delavka ga. Anita Peklar. Veliko pripomb je bilo na to, da imamo učenci premalo prostega časa. Izbrali smo tudi predstavnike, ki nas bodo zastopali na medobčinskem otroškem parlamentu. V našem imenu bodo spregovorili: Aljaž Vidovič, 5. razred, Lucija Tratnik, 6. razred, Katarina Matič, 7. razred, Maja Skočir in Živa Rokavec, 8. razred. Ob koncu smo se posladkali s čokolado in se razšli v zavesti, da imamo tudi mi možnosti izraziti svoje mnenje.

Maja Skočir, 8.c

JESENSKI ŽIVŽAV NA ŠOLSKEM DVORIŠČU

Naše učiteljice so na dvorišču priredile delavnice. Izrezovali smo buče, lepili semena, iz listja in lubja pa oblikovali živali. Jedli smo tudi pečene kostanje. Lepo smo se zabavali in bili delovni ter razigrani.

Lara Samoljenko, 2.b

ŠOLA

Počitnice so zdaj za nami, konec je brezskrbnih dni, školjke, voda, sonce, morje v naših mislih še žive.

Torbe šolske spet na ramah, glave polne so skrbi. In namesto iger, morja šola krajša naše dni.

Petra Kolarič, 3.b

PLAVALNI TEČAJ

Oktober smo imeli plavalni tečaj. V toplice smo se vozili z avtobusom. Bila sem v skupini banan. V bazenu je bila topla voda. Učitelju je bilo ime David.

Nuša Grager Lutarič, 1.b

IZ OLGIČINE LITERARNE DELAVNICE

EKO TABOR – WAS IST DAS?

Predstavniki učencev osmih razredov smo se v mesecu septembru odpravili na projektni eko-teden v Passailu v Avstriji.

Zadovoljni in navdušeni smo odšli na pot. Vendar smo kmalu ugotovili, da s pričakovanim dopustom ne bo nič. Že prvi dan smo imeli predavanje, kjer smo izvedeli, da bomo s pomočjo avstrijskih učencev izdelali sončni kolektor.

Zadržani smo se podali na delo. Kmalu je stvar postala zanimiva. Bili smo graditelji kolektorja na sončno energijo in novinarji časopisa Sonček, ki je v nemščini in slovenščini poročal o dogodkih na terenu.

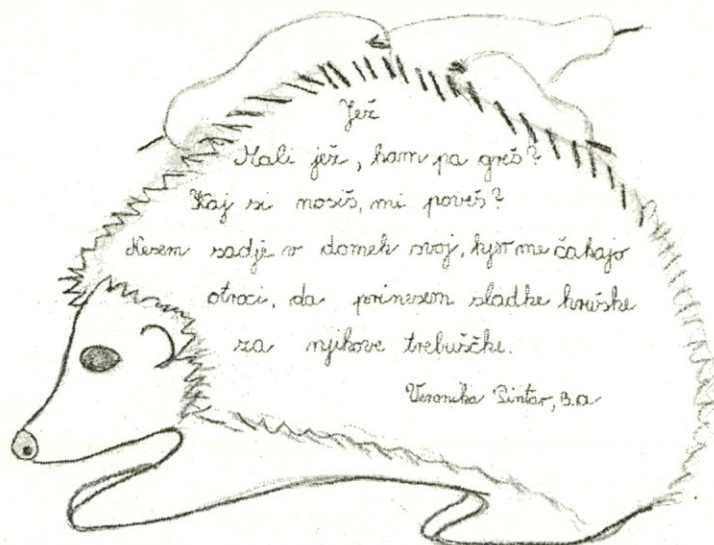
Vendar se še tako vznemirljivo delo ne more primerjati s prostim časom. Za nas so organizirali športne aktivnosti. Lahko smo igrali rugby,

košarko ali svoje spretnost preizkušali v telovadnici. Tako smo spoznali veliko novih prijateljev, s katerimi bomo zagotovo dolgo ostali v stikih. Lahko pa smo tudi ostali v svojih sobah in se zabavali na svoj način. Za vsakega je bilo poskrbljeno. Tudi za naše želodčke.

Pet dni je hitro minilo in kmalu je bil tukaj zadnji dan. V streho passailske osnovne šole smo vgradili sončni kolektor, ki je začel segrevati vodo v kopalnici telovadnice.

Tale eko-tabor nam bo vsem ostal v spominu. Menimo, da bi moralo biti takih sodelovanj z drugimi šolami po Evropi več, saj so zabavna in poučna. Spoznavamo tuje navade in ljudi in dobimo možnost preizkusiti naše znanje tujega jezika in ga dopolniti.

Živa Rokavec, 8.b

SADNI DAN

V četrtek smo imeli sadni dan. V šolo smo prinesli različno sadje, skodelico, prtiček, predpasnik, desko, žlico in nož. Učiteljica je prinesla smetano. Najprej smo si umili roke in si nadeli predpasnike. Potem smo umili sadje, ga narezali in naredili sadno solato. Okrasili smo jo s smetano in čokolado. Bila je zelo okusna.

Hana Černe, 2.b

DVOGOVOR

MARKO: Nekoč sem vstal z levo nogo. Takoj sem vedel, da bo nekaj narobe.

In res: v šoli so me trije sošolci pretepli.

MIHA: Mene so tudi pretepli, a sem jim rekel, da bodo že videli. Oko za oko, zob za zob.

MARKO: Pred drugimi pa so se delali, da imajo čiste roke.

MIHA: Jih bo že našla roka pravice.

MARKO: Najraje bi jim odsekal roke.

MIHA: Jaz tudi, ko so si za hišo meli roke.

MARKO: Naj gre vse v tri krasne.

MIHA: V šoli niso nič boljši. Vedno sedijo na ušesih.

MARKO: Mislim, da bodo postali novinarji. Že zdaj v vse stvari vtikajo nos.

MIHA: Res so poredni. Maščeval se jim bom. Povedal bom njihovim puncam, kako so nesramni. Ko jih bodo prosili za roke, bodo vse odklonile.

Jure Levstik, 5.a

STE ŽE SLIŠALI ZA SLANO KAVO?

Moja mamica rada pije kavo. Neko soboto sem jo želela presenetiti in ji skuhati dobro kavo. Prebudila sem se prva. Tiho sem šla v kuhinjo. Iz omare sem vzela posodo za kuhanje kave. Vanjo sem nalila vodo in jo postavila na štedilnik. Ko je voda zavrela, sem skuhala kavo. Vzela sem skodelico, posodo s kavo in vse skupaj nastavila na mizo. Ko se je mamica zbudila, je bila zelo vesela in presenečena. Kavo je natočila v skodelico in jo pričela piti. Naenkrat je skočila pokonci in stekla v kopalnico. Kava je bila slana.

Tina Potočnik, 3.b

PESKOVNIK

Nekega dne so začeli kopati veliko jamo. Okoli nje so postavili ograjo iz lesenih količkov in v jamo nasuli pesek. Tako sem nastal jaz, peskovnik. Vame so postavili hišico, konjičke za zibanje, plezala in zibelko. Takoj so prišli otroci in začeli graditi peščene gradove, se zibati in igrati na plezalih. Tako je dan za dnem. Še vedno stojim in se veselim obiskovalcev.

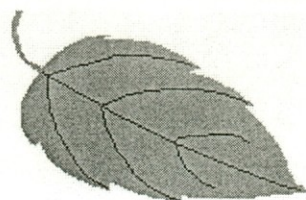
Nena Lejko, 2.a

JESEN

V jeseni se listje lepo obarva in odpade z dreves. Rad skačem po suhem listju. Med listjem včasih najdem kakšno gobbo. Ponje hodim z dedijem, atijem in bratom Matjažem. Skupaj smo našli že veliko lepih primerkov. Gobe očistimo kar v gozdu. Nabiramo tudi kostanje. Doma si jih spečemo.

Jo, kako so dobri!

Primož Holc, 2.b

LISICA IN ČEBELE

Živela je nekoč lisica,
grda, zvita in lena tatica.
Razmišljala je spet in spet,
kako bi čebelam ukradla med.
Potem pa ji pade v glavo rešitev prava,
pomagala ji bo zavaljena krava.
Brž jo pokliče k sebi, načrt ji razloži:
krava naj bi čebele zamotila,
medtem bi se lisica medu polastila.

Pa lotita takoj se dela:
krava pred panjem glasno zamuka,
da bi prav vse čebele do nje prihitele,
lisica pa izza drevesa kuka.
Že se ji sline cedijo, ker bo dobila med,
ki si ga njena usta že dolgo želijo..
Tako ko panj se izprazni, lisica priteče,
a ena čebela je v panju ostala,
ker za polet bila je prestara.

Starka čebela svoje sestre pokliče:
"Tatica! Tatica! Grda lisica
ves med nam bo vzela in vsega pojela."
Jezne čebele pribrenčijo takoj, opikajo lisico
tako, da je joj.
Od takrat lisica pred kočo poseda,
o medu razmišlja in grdo gleda.

Eva Fekonja, 6.c

TUDI TO SE ZGODI

Bili smo v šoli. Ker je bila ura dolgočasna in
sem že vse naredil (nekaj smo prepisovali s
prosojnice na grafoskopu), sem najprej malo
pisal dodatno delo. Ko sem tudi to končal,
pa mi je postalo dolgčas. Ulegel sem se na
klop in ker sem prejšnjo noč slabo spal, sem
zadremal. Zbudil sem se, ker me je vse tiš-
čalo. Ker se še nisem popolnoma predramil,
je sošolka to opazila in me "ruknila" s ko-
molcem. Sunkovito sem skočil pokonci in
zaklical: "Kkaaaajj?" "Vsi v razredu so se mi
smejali. Učiteljica pa me je vprašala: "Tudi
v šoli spimo!?" "In nadaljevala: "Če bi v šoli
vsi spali, bi bila šola spalnica. Naj se to več
ne zgodi!". Razred pa zopet v smeh. Mene
je bilo sram, zato sem obljubil, da tega ne
bom več storil. Ko sem o prigodi povedal
doma, so se mi vsi smejali.

Urban Neudauer, 3. b

Medvedek Pu

Medvedek Pu si je majčko odpel in se tuširati začel.
Se s šamponom je opral, zato močno je dšal.
Preden je spat odšel, še eno je zapel.
Ponoči sanjal je o hruški, pravi sočni debeluški.
Še preden je do nje pršel, mu jo je ježek vzel.
A poglej, namesto hruške tam je stala medvedka lepazala.
Medvedek se je k njej pognal, a pod posteljo prstal.
Zdaj ni več sanjal, ni več spal, o medvedki zalije premišljeval.

Tamara Zebec, 1. b in Lara Samoljenko, 2. b
S pomočjo mamice Nataše Rantaša

NESREČA PA TAKA

Z dedijem sva šla na ribolov. Ulovila sva polno majhnih ribic. Med njimi
sta bile tudi dve veliki. Ko sva prišla domov, jih je dedi pričel čistiti. Vreme
je bilo vetrovno, zato sem se odločil, da grem spuščat zmaja. Ko sem ga
začel spuščati, mi je odletel na streho. Z mamico nama ga je uspelo rešiti.
Ponovno sem ga začel spuščati. Odfrčal mi je na drevo. Tokrat je na pomoč
priskočil dedi in splezal ponj. Medtem mu je maček Miki ukradel največjo
ribo in jo pojedel. Mislim, da je bil srečen. Midva z dedijem pa žalostna.

Nejc Bedrač, 3. a

Neven Došen, 7.b

MAVEC NAMESTO ZVONČKOV

Nekega pomladanskega dne sem s prijatelji odšel na travnik pod ptujskim
gradom. Mamici sem rekel, da grem nabirat zvončke. Ko smo prišli tja, si
je Tonči izmislil, da splezamo na drevo. To smo tudi naredili. Hotel sem
skočiti z drevesa, a se mi je noga zataknila za vejo in padel sem na tla. Hu-
do me je zabolelo v desni roki. Domov sem prijoval in mamici povedal, kaj
se je zgodilo. Mamica me je odpeljala k zdravniku. Slikali so mi roko in
ugotovili smo, da je zlomljena. Tako sem namesto belih zvončkov domov
prinesel beli mavec.

Marko Habjanič, 3. b

PRI BABICI

Lepega dne smo šli k babici. Ko sem prišla tja, sem takoj pohitela k mačku v hišo. Drugi so ostali zunaj. Z
mačkom sva se malo igrala. Potem sem sedla na stol. Maček me je pa gledal. Začel se je igrati z mojimi ve-
zalkami. Bilo me je zelo strah, zato sem stopila na stol. Maček pa je skočil na stol. Začela sem jokati. Stekla
sem ven.

Ana Dobrajc, 3. a

ALI GA POZNATE?

Zagotovo veste, da se je izjemno uspešna športna pot Michaela Schumacherja in mnogih drugih znanih dirkačev začela v majhnih, a hitrih dirkalnikih-gokardih. Ti so namreč idealni za prve dirkaške kilometre. V njih se številni mladi dirkači že zelo zgodaj privajajo na hitrost, na vonj po bencinu in osmojeni gumi. Med njimi je tudi 14-letni Davor Hvala, s katerim sem se pogovarjal po koncu sezone.

Kdo te je navdušil za karting?
Moj oče.

Kdaj si začel dirkati?

V sezoni 2000, vendar sem pred tem nekaj časa treniral.

Kaj imaš pri dirkanju najraje?

Všech so mi dobri rezultati, saj mi dajejo motivacijo za zahtevnejše dirke.

Spada karting med nevarne športe?

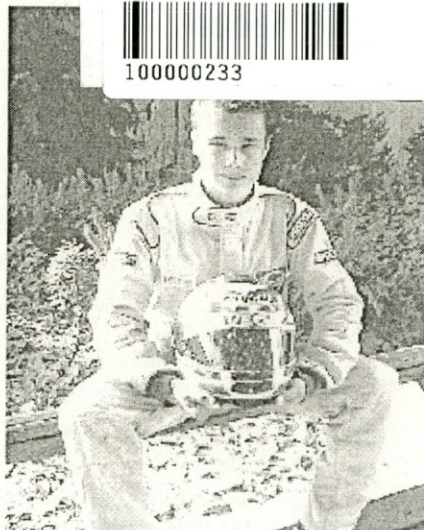
Zelo nevaren je start, še posebej ob dežju. Takrat rado pride do trkov med tekmovalci.

Kaj vpliva na uspehe?

Najbolj usklajenost med voznikom, okvirjem in motorjem. Voznik mora biti v kondiciji, okvir pravilno nastavljen, motor pa mora delovati brezhibno.

Karting je med ljudmi malo poznan šport. Zaupaj nam nekaj podatkov o tvojem dirkalniku.

Moj kart ima 100 ccm in 23 konjskih moči. Predpisana pa je tudi teža; ta znaša 130 kg z voznikom vred. Končna hitrost je 160-170 km/h. V štirih sekundah doseže hitrost 100 km/h.

Kdo je tvoj mehanik?

Oče. On mi tudi pomaga z nasveti.

Kaj pa vzornik?

Poleg očeta je moj velik vzornik voznik F1 Juan Pablo Montoya. Pri njem mi je najbolj všeč njegova brezkompromisnost.

Kako preživljaš zimo?

Zima je namenjena kondicijskim pripravam.

Želje?

Zelo si želim, da bi bil karting v Sloveniji bolj medijsko podprt ter da bi na Ptuj zgradili novo pisto, ki bi mi omogočala kvalitetnejše treninge.

Za radovedne še tole o Davorju:

Rojen: 19. 1. 1987

Višina: 165 cm

Teža: 52-54 kg

Naj hrana: testenine

Naj pijača: Fanta, Sprite, voda

Glasba: odvisno od razpoloženja

Z njim sva se pogovarjala:

Dejan Korez in Luka Majcen, 8.c

POPULARNIH 5

- COBISS
1. Alicia Keys – Fallin'
 2. Aliyah – Try again
 3. Siddharta – B Mashina
 4. Afroman – Cuase I got high
- Lestvico je pripravila
Lucija Tratnik, 6.a

SESTAVI SI SVOJ

HOROSKOP

- A Zmagal/a boš.
B Zaljubil/a se boš.
C Imel/a boš probleme v šoli.
D Nesrečen/a boš.
E Potoval/a boš z nenavadnim prevoznim sredstvom.
F Potoval/a boš v neobičajen kraj.
G Starejši te ne bodo razumeli.
H Prijateljica te bo obiskala.
I Tvoja denarnica bo suha.
J Navdušil/a se boš nad novim športom.
K Preživel/a boš čudovit vikend.
L Pogled na tvoje ocene ne bo briljanten.
M Ne boš milijonar/ka.
N Poročil/a se boš z Italijanom/ko.
O Ne boš živel/a v tujini.
P Imel/a boš pet otrok.
Q Ne boš živel/a v topli deželi.
R Potoval/a boš po svetu.
S Imel/a boš fantastično službo.
T Slabo se boš odločil/a.
U Doživel/a boš manjšo nezgodo.
V Ne boš se strinjal/a s starši.
W Imel/a boš veliko dela sam/a s sabo.
X Slišal/a boš zanimive novice.
Y Tvoja najboljša prijateljica te bo izdala.
Z Prehlajen/a boš.

Vodnar	CTO
Riba	AYN
Oven	IPW
Bik	BSN
Dvojček	HUG
Rak	JVR
Lev	DRH
Devica	GWP
Tehtnica	LZA
Škorpion	EXM
Strelec	FQJ
Kozorog	DMZ

NASMEJ SE

MED POČITNICAMI STOPI
PETER V KNJIGARNO.

"KAKŠNO ZANIMIVO KNIGO, PROSIM."

"KAJ LAŽJEGA, KAJNE?"

VPRAŠA PRODAJALKA.

"VSEENO, SAJ ME OČKA ČAKA Z AVTOM."

"ALI TE ŠE BOLI ZOB?"
VPRAŠA MAMA SINA, KI JE
PRIŠEL OD ZOBOZDRAVNIKA.

"NE VEM."

"KAKO TO, DA NE VEŠ?"

"ZDRAVNIK GA JE OBDRŽAL."

"TONE, ZAKAJ SI UDARIL
POLDETA?"
"KER ME JE ON NAZAJ!"

Glavna urednica: Maja Skočir

Sodelavci: Živa Kolarič, Barbara Krasnič, Luka Majcen, Dejan Korez, Davor Hvala

Strokovna pomoč: Vera Golob

Računalniška obdelava: Milan Pulko

Kolofon

